

Nr 74.

Av herr **Andersson** i Björkäng **m. fl.**, om beredande av ökade möjligheter för arrendatorer av kronojord att förvärva jakt rätt å av dem innehavda egendomar.

Enligt jaktlagen, 7 §, äger boställshavare, kronohemmans åbo och, inom de sex nordligaste länen, innehavare av kronotorp, skogstorp eller odlingslägenhet å kronomark samt den som med nyttjanderätt innehar å sådan mark upplåtet kolonat ävensom innehavare av fjällägenhet ovan odlingsgränsen inom Norrbottens och Västerbottens län jakträtt å fastighetens ägor; dock skall den innehavare av kronotorp, skogstorp, odlingslägenhet, kolonat eller fjällägenhet sålunda medgivna jakträtten icke innefatta rätt till jakt efter älg. Är eljest mark för jordbruk genom arrendeavtal eller annorledes åt någon upplåten, äge brukaren, där ej annat avtalats, nyttja den jakt som hör till marken. Vid utarrenderingen av kronodomän torde boställshavare enligt praxis äga jakträtt jämväl å boställets utmark även för sådant fall, att utmarken är ställd under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning. Däremot är vid utarrenderingen undantagen skog utesluten från jakträtten.

Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse angående grunderna för tillgodogörande av kronans jakträtt kan emellertid rättigheten att jaga å jordbruksegendoms ägor, där med hänsyn till jaktvården eller av andra skäl sådant anses lämpligt, vid egendomens utarrendering helt eller delvis undantagas och upplåtas särskilt för sig.

Syftet med ifrågavarande bestämmelser är utan tvivel att kronoarrendator som regel skall tillförsäkras jakträtten å det område han brukar. Att skogsmark, som icke ingår i arrendeupplåtelsen, undantages kan förefalla naturligt när det gäller vissa större områden. Däremot synes det vara olämpligt att mer eller mindre generellt, såsom vanligen är fallet, avstänga brukaren av en kronan tillhörig jordbruksegendom från jakträtten, då ifrågavarande egendom är av mindre omfattning och i jaktiligt avseende icke heller kan sammanföras med andra kronan tillhöriga egendomar.

Givetvis kunna i vissa fall skäl föreligga att upplåta rättigheten att jaga å jordbruksegendomens ägor särskilt för sig. Den kautschukartade bestämmelsen »där med hänsyn till jaktvården eller av andra skäl sådant anses lämpligt» torde dock vara olämplig som rättesnöre för vederbörande myndighet, då formuleringen inbjuder till slentrianmässigt godtycke vid tillämpningen. Som »andra skäl» kan ju över huvud taget vad som helst åbe-

ropas. Regeln borde vara att jakträtten ingår i jordbruksarrendet, såvida icke särskilt starka skäl med hänsyn till jaktvården kunna anföras till stöd för särskiljande.

I anledning av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om åtgärder i syfte att bereda arrendatorer av kronojord ökade möjligheter att förvärva jakträtt å av dem innehavda egendomar.

Stockholm den 19 januari 1952.

Karl Andersson
i Björkäng.

K. E. Hansson,
Skediga.

David Boman
i Stafsund.

Nr 75.

Av herr **Stjärne m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag.

Under nionde huvudtiteln punkt 131 har departementschefen till Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag föreslagit att under budgetåret 1952/53 må i likhet med föregående år beviljas ett förslagsanslag av 4 000 000 kronor. Det belopp inom vilket lantbruksstyrelsen under samma tid får bevilja bidrag föreslås till 3 000 000 kronor.

Lantbruksstyrelsen hemställer, att sistnämnda belopp höjes till 4 000 000 kronor. Sedan det antal ärenden, som på grund av 1951 års riksdags beslut skulle överföras till lantbruksnämnderna, avräknats, innelågo vid ingången av innevarande budgetår hos styrelsen omkring 1 000 ansökningar representerande ett bidragsbelopp av ca 10 500 000 kronor. Under året beräknas nya ansökningar inkomma till ett belopp av omkring 4 000 000 kronor. Då den medgivna bidragstilldelningen ej uppgår till mer än 3 000 000 kronor, ökas balansen till budgetåret 1952/53 till 11 500 000 kronor.

Vid överföringen av ovannämnda ärenden till lantbruksnämnderna minskades den eftersläpande balansen med omkring 1 900 000 kronor, vilken minskning dock nästan helt eliminerades av inträffade prisstegringar.

Det synes oss utomordentligt angeläget att anpassa bidragstilldelningen så att icke eftersläpningen återigen ökar. Väntetiden för de sökande torde